Dosarul nr. 2-26204/25 /2-25180697-12-2-30122025/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Angela Ciubotaru
Grefier Ionela Braga
Cu participarea:
Reprezentantul Ministerului Justiției Irina Valiuh
Reprezentantul Preturii sectorului Buiucani
În lipsa reclamantului, citat legal, a solicitat examinarea în lipsă

a examinat în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Inima Codrului” împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Pretura sectorului Buiucani mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 29 decembrie 2025, SRL ”Inima Codrului”, prin intermediul administratorului Gheorghe Straisteanu, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Pretura sectorului Buiucani mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii menționează că, activitatea SRL ”Inima Codrului”, a fost suspendată în anul 2020, iar conturile bancare au fost blocate de către SFS.

În susținerea cererii partea reclamantă menționează că, a avut loc încălcarea din partea statului a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din 15 decembrie 2020.

Atrage atenția că, la 12 august 2020, de către Pretura sect. Buiucani a fost emisă o dispoziție prin care s-a dispus demolarea bunurilor și suspendarea activității SRL ”Inima Codrului”.

Indică că, ulterior la 15 decembrie 2020, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), dispoziția Preturii a fost anulată ca fiind ilegală și arbitrară, hotărârea devenind irevocabilă ci menținerea acesteia de instanțele superioare.

Suplimentar mai indică că, la 13 mai 2021, Pretura a refuzat repunerea reclamantului în situația anterioare și executarea hotărârii.

Atrage atenția că, în pofida demersurilor și a procedurii de executare cu nr. 3ex-23/2021, Pretura refuză să execute hotărârea, această situație predomină de aproximativ 5 ani.

Partea reclamantă invocă încălcarea art. 6 din CEDO și art. 1 din Protocolul nr. 1, adică neexecutarea are un caracter continuu, termenul legal fiind respectat.

Totodată susține că, Conform jurisprudenței CEDO (Prodan vs Moldova, Olaru și alții vs Moldova), statul nu poate invoca dificultăți administrative sau lacune legislative pentru a justifica neexecutarea.

Subsecvent mai indică că, o executare pur formală, lipsită de efect util, echivalează cu o neexecutare, generând o problemă structurală și o stare de insecuritate juridică.

Accentuează că, în urma acțiunilor din partea Preturii i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral. Cu referire la prejudiciu moral partea reclamantă susține că suma solicitată în mărime de 50 000 lei se argumentează prin frustrare, insecuritate juridică și afectarea gravă a reputației/activității economice pe parcursul a 5 ani.

Referitor la prejudiciu material partea reclamantă susține că, venitul ratat solicitat în mărime de 1 806 780 lei, a fost calculat în baza rapoartelor financiare din anul 2020 și a bonurilor de casă (venitul de 361 356 lei/an înmulțit la 5 ani de neexecutare), reprezentând pierderile cauzate de imposibilitatea reluării activităților comerciale.

Solicită partea reclamantă SRL ”Inima Codrului”, prin intermediul administratorului Gheorghe Straisteanu, constatarea încălcării din partea statului a dreptului de executare în termen rezonabil a hotărârii din 15 decembrie 2020, precum și încasarea din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei în mărime de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 806 780 lei cu titlu de prejudiciu material.

În cadrul ședințe de judecată din 05 februarie 2026, din partea intervenientului accesoriu Pretura sect. Buiucani, a fost depusă referință asupra cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței menționează că, la 12 august 2020, SRL ”Inima Codrului”, nu mai deținea acte permisive valabile pentru complexul de agrement din parcul ,,La Izvor”.

Susține că, toate cele trei scheme de amplasare eliberate în anul 2019, pentru terasa de vară cu suprafața de 400,0 m^2, centru de agrement închiria catamaranelor cu o suprafață de 300,0 m^2 și punctul de închiriere foișoare cu suprafața de 900,0 m^2 au avut un termen de valabilitate până la data de 31 octombrie 2019.

Notează că, reclamantul ocupa terenul municipal fără relații funciare. Conform regulamentelor locale schemele de amplasare se eliberau exclusiv pentru perioadele perioada estivală fără dreptul de prelungire automată.

Susține că agentul economic avea obligația legală de a elibera terenul la expirarea termenului.

Pretura precizează că, Direcția Generală Economie și Comerț și Turism a Consiliului mun. Chișinău, a refuzat recepționarea notificării de comerț din luna mai 2022, depusă de către reclamant din motiv că documentația conținea discrepanțe și lipseau actele de proprietate sau folosință asupra terenului.

Pretura subliniază că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 decembrie 2020, a fost deja executată, fiind emisă o nouă dispoziție legală cu nr. 141-d, prin care a fost anulat simetric actul de instanță.

Subsecvent pretura invocă argumentul că anularea dispoziției de demolare nu generează automat un drept de activa în lipsa unor acte de comerț și amplasări valabile.

Specifică că, din anul 2020 până în prezent SRL ”Inima Codrului”, nu mai deține autorizații valabile, cererea de reluare a activității este lisită de temei legal.

Astfel, prin referința formulată intervenientul accesoriu Pretura sect. Buiucani solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, iar pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului material este vădit nefondat și inadmisibil, din motiv că societatea nu a suferit un prejudiciul în urma încălcării unui drept, ci din cauza propriei culpe de a nu deține acte permisive valabile.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei SRL ”Inima Codrului” administratorul Gheorghe Straisteanu, nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Irina Valiuh, nu a susținut cererea de chemare în judecată, a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Pretura sect. Buiucani, Daniela Zglavoc, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime, sunt prevăzute la art. 6 CPC, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Iar, în conformitate cu art. 7 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim.

Potrivit art.20 alin.(1) şi alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

În acord cu prevederile art. 1 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, scopul prezentei legi este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului *la executarea în termen rezonabil* a hotărârii judecătoreşti. Potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol stabileşte că aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Conform art. 2 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau *dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti* poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Alin. (7) din Legea enunțată, organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau *a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii*

judecătoreşti, sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Se remarcă că, odată cu adoptarea Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, legiuitorul a instituit un remediu legal pentru îndreptățirea persoanelor care au suferit de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Din materialele cauzei se atestă că, la 29 decembrie 2025, reclamantul SRL ”Inima Codrului” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, având ca intervenient accesoriu Pretura sectorului Buiucani. Reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din 15 decembrie 2020, încasarea unui prejudiciu material de 1 806 780 lei (venit ratat pe 5 ani) și a unui prejudiciu moral de 50.000 lei.

Instanța atestă că, reclamantul a invocat că, deși prin hotărârea din 15 decembrie 2020 a fost anulată dispoziția de demolare și suspendare a activității emisă de Pretură, autoritatea publică locală a refuzat timp de aproximativ 5 ani repunerea în situația anterioară și reluarea activității economice. Această omisiune ar constitui o încălcare continuă a art. 6 din CEDO și a dreptului de proprietate.

Pretura a precizează că hotărârea din 15 decembrie 2020 a fost executată prin emiterea dispoziției simetrice nr. 141-d din 28 aprilie 2021, prin care s-a luat act de anularea actului inițial. De asemenea, s-a invocat că reclamantul nu deținea acte permisive valabile (scheme de amplasare, notificări în comerț) după data de 31 octombrie 2019, ocupând ilegal terenul municipal, motiv pentru care sistarea activității economice nu este efectul neexecutării hotărârii, ci al propriei culpe.

Ca urmare, instanța de judecată reține că hotărîrea judecătorească definitivă din 15.12.2020 a fost executată de către autoritatea publică, reclamantul nefiind îndreptăți la despăgubiri pentru neexecutarea hotărîrii judecătorești.

Conform jurisprudenței CtEDO, executarea unei hotărâri sau decizii, indiferent de instanță, trebuie să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul art. 6 din Convenție(cauza Hornsby vs.Grecia, hotărârea din 19 martie 1997, § 40). CEDO consideră că omisiunea autorităților de a se conforma într-un termen rezonabil unei decizii definitive, poate determina încălcarea art. 6 §1din Convenție, mai ales atunci când obligația de a solicita executarea deciziei în cauză aparține unei autorități administrative.

Instanța de judecată reiterează că în cauza dată se pretinde neexecutarea hotărîrii judecătorești de către Pretura sect. Buiucani, însă se omite că autoritatea publică a statului, a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea

executării hotărîrii judecătorești, care constituie document executoriu, reclamantul beneficind de succesul obținut prin hotărârea menționată.

Dreptul la un proces echitabil, care include și accesul liber la justiţie și prezumţia nevinovăţiei, este unul din drepturile cu cea mai largă aplicare și cea mai mare jurisprudenţă dezvoltată de CtEDO.

În accepţiunea Convenţiei, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente şi anume: accesul liber la justiţie; examinarea cauzei în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparţial, stabilit prin lege; publicitatea pronunţării hotărârilor judecătoreşti.

Accesul liber la justiţie este consacrat, ca drept cetăţenesc fundamental, prin art. 6, pct. 1, din Convenţie, cât şi art. 10 din Declaraţia universală a drepturilor omului, precum şi prin art. 14, pct. 1, din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice.

Ca mijloace procedurale concrete de care pot uza cetăţenii pentru a accede la justiţie se prevede cererea de chemare în judecată şi căile ordinare şi extraordinare de atac împotriva hotărârilor judecătoreşti (apelul, recursul, contestaţia în anulare şi revizuirea).

Căile procedurale menţionate asigură persoanelor interesate accesul la o instanţă de judecată, căreia, prin lege, i s-a stabilit competenţa de a hotărî în materie civilă sau penală.

În accepţiunea Convenţiei, exercitarea dreptului de acces la justiţie presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în faţa căreia să se poată realiza, efectiv, acest drept.

Faza de executare a unei hotărâri judecătoreşti face parte din procesul civil în sensul art. 6, par. 1, din Convenţie.

Prin urmare, neexecutarea a unei hotărâri judecătoreşti poate, în mod indirect, să ducă la lăsarea fără conţinut a dreptului de acces la un tribunal.

Art. 1 din Protocolul nr. 1 –Dreptul de proprietate „1. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Astfel, un reclamant poate pretinde o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 numai în măsura în care deciziile contestate se referă la „bunurile” sale în sensul acestei dispoziții. „Bunurile” pot fi „bunuri actuale” sau active, inclusiv creanțe, în privința cărora reclamantul poate susține că are cel puțin o „așteptare legitimă” de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate [Pressos Compania Naviera S.A. și alții împotriva Belgiei, pct. 31; J.A. Pye (Oxford) Ltd și J.A. Pye (Oxford) Land Ltd împotriva Regatului Unit(MC), pct. 61; Von Maltzan și alții împotriva

Germaniei(dec.) (MC), pct. 74 lit. c); Kopecký împotriva Slovaciei(MC), pct. 35 lit. c)].

În cazul în care debitorul este **statul**, jurisprudența Curții insistă în mod normal ca statul să respecte hotărârea instanței respective, în totalitate și la timp.

Sarcina de a asigura executarea unei hotărâri împotriva statului revine în primul rând **autorităților statului**, începând cu data la care hotărârea devine obligatorie și executorie.

Neasigurarea executării unei hotărâri definitive împotriva statului într-o cauză referitoare la pretenții materiale constituie în mod normal **o încălcare** atât a art. 6, cât și a art. 1 din Protocolul nr. 1. Art. 6 § 1 garantează oricărei persoane dreptul de a formula o pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale civile în fața unei instanțe; în acest fel, ia forma „dreptului la o instanță", din care dreptul de acces, adică dreptul de a iniția o procedură de natură civilă în fața instanței, constituie un aspect.

Totuși, acest drept ar fi iluzoriu în cazul în care ordinea juridică internă a statului contractant ar permite ca o hotărâre definitivă, cu forță juridică obligatorie, să rămână inoperantă în detrimentul uneia dintre părți. Ar fi de neconceput ca art. 6 §1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale acordate părților în litigiu –proceduri echitabile, publice și rapide –fără a proteja executarea hotărârilor; a interpreta art. 6 ca fiind referitor exclusiv la accesul la o instanță și la desfășurarea procedurii ar putea conduce la situații incompatibile cu principiul statului de drept pe care statele contractante și-au asumat să-l respecte atunci când au ratificat Convenția.

Astfel, atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru a executa o hotărâre și nu fac acest lucru, inacțiunea lor poate, în anumite circumstanțe, să angajeze răspunderea statului în temeiul art. 6 § 1 din Convenție și al art. 1 din Protocolulnr. 1 (Scollo împotriva Italiei, pct. 4; Fuklev împotriva Ucrainei, pct. 84).

Sarcina Curții în astfel de cauze este de a examina dacă măsurile aplicate de autorități au fost adecvate și suficiente și dacă au acționat cu diligență pentru a acorda asistență unui creditor în executarea unei hotărâri [Anokhin împotriva Rusiei(dec.); Fuklev împotriva Ucrainei, pct. 84]. 202.

În speța dedusă judecății, cert este că autoritatea statului a acționat cu diligență, a executat hotărîrea judecătorească definitivă și temei de a angaja răspunderea pentru neexecutarea hotărîrii, nu este.

Potrivit art.16 alin.(1) CPC, hotărârile, încheierile, ordonanţele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sânt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Potrivit art.2 Cod de Executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

Art. 60 alin. (1) Cod de executare stabilește că, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Iar potrivit art.70 alin. (2) Cod de executare, executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești.

Pentru raționamentele sus enunțate, avînd în vedere faptul lipsa unui titlu executoriu, lipsa unei proceduri de executare silită, avînd în vedere legalitatea acțiunilor autorității publice, instanța de judecată conchide că n-a fost încălcat dreptul SRL ”Inima Codrului” la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, motiv din care se respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Referitor la pretenție privind repararea prejudiciului moral instanța de judecată reține:

Conform prevederilor art. 5 alin.(1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului *moral, material*, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată. Condiţiile de reparaţie a prejudiciului moral sunt: constatarea încălcării; imposibilitatea înlăturării consecinţelor încălcării în dreptul intern; existenţa unui prejudiciu considerabil; existenţa legăturii de cauzalitate între încălcare şi prejudiciu.

Or Societate cu răspundere limitată are dreptul de a cerere repararea prejudiciului moral, în situația în care persoanele juridice suferă daune aduse reputației profesionale, prestigiului sau imaginii lor.

În speță, pretenția privind repararea prejudiciului moral SRL ”Inima Codrului” este una subsecventă, care poartă soarta principalului, considerent din care se respinge solicitarea privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 50 000 lei.

Este neîntemeiată și pretenția privind compensarea prejudiciului material în cuantum de 1 806 780 lei.

Conform art. 4 alin.(1) al Legii 87, sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

În lipsa probelor confirmative, avînd în vedere respingerea pretenției inițiale, conchide instanța de judecată de a respinge pretenția privind repararea prejudiciului material.

În conformitate cu art.art. 94, 96, art. 236-241 CPC, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea înaintată de SRL ”Inima Codrului” împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Pretura sectorului Buiucani mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, ca fiind neîntemeiată

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței, /semnătura/ Angela CIUBOTARU
Judecătorul

Copia veridică